

BILANS ZBRODNI

Żołnierze niemieccy na miejscu masakry, fot. domena publiczna

Nowy Kurjer Warszawski,
nr 159, 162 z lipca 1941 r.,
fot. domena publiczna ▶

Szacowana liczba ofiar likwidacji więzień wynosi od 20 do 30 tysięcy osób.

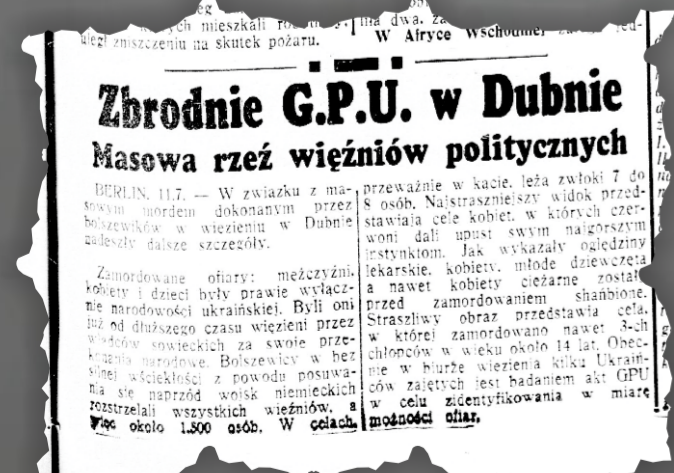
Wśród zamordowanych więźniów znajdowali się przedstawiciele wszystkich grup narodowościowych zamieszkujących II Rzeczpospolitą. W gronie ofiar znajdują się: Ukraińcy, Polacy, a także Żydzi, Białorusini, Czesi, Niemcy i Rosjanie.

Żydówka uciekająca
podczas pogromu we Lwowie,
fot. domena publiczna ▶

◀ Żydzi zmuszeni do ekshumacji
ofiar NKWD w Tarnopolu,
fot. domena publiczna

Nowy Kurjer Warszawski,
nr 159, 162 z lipca 1941 r.,
fot. domena publiczna

Pogromy ludności Żydowskiej

Masakry więzienne posłużyły Niemcom jako pretekst do przeprowadzania masowych i systematycznych egzekucji Żydów. Pod pretekstem ukarania zbrodni na więźniach i jeńcach przeprowadzili latem 1941 liczne „akcje odwetowe”. Masowe egzekucje miały m.in. miejsce we Lwowie, Łucku, Tarnopolu, Złoczowie.

Odpowiedzialność i sprawcy

Sprawcy masakr więziennych w większości zdążyli zbiec wraz z wycofującą się Armią Czerwoną. W Łucku i Dubnie wkraczające oddziały niemieckie rozstrzwały sprawców na miejscu. Decyzją z marca 1990 roku zadanie kompleksowego zbadania tego zagadnienia powierzono Okręgowej Komisji w Łodzi. W kolejnych latach większość śledztw umorzono z powodu niewykrycia sprawców lub śmierci ustalonych sprawców zbrodni.

Wykorzystanie zbrodni przez propagandę niemiecką

Sowieckie zbrodnie szeroko opisywała niemiecka prasa, informowało o nich także radio. Zabiegano, aby wiadomości o sowieckich zbrodniach dotarły do międzynarodowej opinii publicznej.